

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1074

Vragen van het lid **Smaling** (SP) aan de Minister van Infrastructuur en Milieu over *een mogelijke maas in de wet inzake de vergunningplicht voor reclameverlichting* (ingezonden 11 januari 2017).

Antwoord van Minister **Schultz van Haegen-Maas Geesteranus** (Infrastructuur en Milieu) (ontvangen 30 januari 2017).

Vraag 1

Heeft u kennisgenomen van het bericht «Reclamegevel The Sting verlicht vanaf Vredenburg de gehele lucht»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Klopt het dat reclameverlichting die achter een glazen gevel geplaatst is – ook als deze een groot oppervlak beslaat en gebruik maakt van snel bewegend beeld, hoge contrasten en hoge lichtintensiteiten – vergunningvrij is? Zo nee, wat is de wettelijke basis voor regulering van dergelijke reclamemedia? Zo ja, onderschrijft u dat deze uitingen een grote impact hebben op de omgeving, zowel in de vorm van lichtoverlast, risico voor de verkeersveiligheid als aantasting van beschermde stadsgezichten? Bent u bereid om deze maas in de wet te dichten? Zo ja, op welke termijn?

Antwoord 2

De wettelijke basis voor regulering van lichthinder is als volgt:

- 1) Als het betreffende bedrijf een vergunningplichtige inrichting is dan kunnen er door het bevoegd gezag regels worden gesteld in de omgevingsvergunning milieu.
Als er geen sprake is van een vergunningplichtige inrichting dan stelt het Activiteitenbesluit voorschriften voor de assimilatieverlichting in de landbouwkassen en voor de verlichting bij sportterreinen. Daarnaast kan het bevoegd gezag op basis van artikel 2.1 van het Activiteitenbesluit maatwerkvoorschriften stellen op basis van de zorgplicht.

¹ DUIC.nl, 23 december 2016, <https://www.duic.nl/opmerkelijk/reclamegevel-the-sting-verlicht-vanaf-vredenburg-gehele-lucht/>

- 2) Een bedrijf dat niet onder vergunningplicht of het Activiteitenbesluit valt of voor andere niet-bedrijfsmatige activiteiten kan de lichthinder worden gereguleerd door de decentrale overheid. Artikel 149 van de Gemeentewet bepaalt dat de gemeenteraad een verordening maakt die hij in het belang van de gemeente nodig oordeelt. Het is de gemeentelijke verantwoordelijkheid om af te wegen of reclameverlichting een grote impact heeft op de omgeving, zowel in de vorm van lichtoverlast, risico voor de verkeersveiligheid als aantasting van beschermde stadsgezichten.

Uit informatie van de gemeente Utrecht blijkt dat voor de reclame van de Sting op basis van de plaatselijke Reclameverordening geen omgevingsvergunning nodig is. Dit laat onverlet dat reclameverlichting dient te voldoen aan de milieuwetgeving en de eventuele gemeentelijke regelgeving. Door de gemeente Utrecht is meegedeeld, dat in december 2016 is geconstateerd dat de dimmer van de betreffende installatie defect was. Dit is op dezelfde dag vastgesteld als het artikel in de krant. De dimmer is vervangen. Kortom, er is geen sprake van een maas in de wet. Gemeenten die van mening zijn dat een reclame uiting grote impact op de omgeving heeft (ook geplaatst achter een glazen gevel) kunnen dit regelen en er tegen optreden.